

pct. i modsætning til den halve procent, der var foreslået i rapporten.

Jeg mener, det er et rigtigt forbrugerpolitisk hensyn at tage ved den meget store disposition, som formentlig kun sker en eller to gange i det enkelte menneskes eller den enkelte families liv, at de har mulighed for at komme ud af det. Men det skal fortsat være sådan, at der er alvor bag ens underskrift – derfor den forholdsvis store godtgørelse.

Vedrørende det sidste forslag fornemmer jeg, at der er meget stor enighed om, at byggematerialer skal kunne leve op til nogle krav, ikke blot i 1 år, men i 6 år.

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Nu sagde justitsministeren glædestrålende, at der bortset fra Fremskridtspartiet var almindelig tilslutning til totredjedele af lovforslaget.

Det får mig til at spørge ministeren, om ikke det giver anledning til overvejelser, at der foreligger en udtalelse fra Den Danske Dommerforening, præsidenten for Østre Landsret, Advokatrådet og Dansk Ejendomsmæglerforening om, at man ikke bør gennemføre første del af lovudkastet – altså tilstandsrapporten med forsikringsdækning – idet man bør afvente virkningen af lov om omsætning af fast ejendom, der trådte i kraft den 1. januar 1994, og som bl.a. indeholder regler om, at ejendomsformidlere skal rådgive parterne om behov og mulighed for en byggeteknisk gennemgang af ejendommen. Der er også bemærkninger om, at man er ved at flytte ansvaret for mangler fra sælger til køber, og at det kan være betænkeligt, navnlig hvis forsikringen er så dyr, at køberen ikke tør tegne den.

Men altså: Har man ikke haft lidt hastværk med det her, når Dommerforeningen og andre meget fornuftige folk siger, at man lige skal se, hvordan den lov, der næsten omhandler det samme, virker?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Arbejdet med disse ting begyndte i 1980, så jeg ved ikke, om man kan sige, at der har været så meget hastværk omkring det. Der er andre organisationer, der har udtalt sig meget positivt om det. Regeringen har fundet, at det var vigtigt at fremsætte lovforslaget, og har derfor fremsat det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 194: Forslag til lov om ændring af udlændinge-loven. (Effektivisering af asylsagsbehandlingen i Flygtningenævnet, rådgivning af asylansøgere, overførsel af opgaven med at afhøre asylansøgere fra politiet til Direktoratet for Udlændinge, optagelse af fingeraftryk af asylansøgere m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 4/4 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

I begyndelsen af 1990'erne stod det klart for alle, at administrationen af udlændingeområdet og ikke mindst asylsagsbehandlingen meget langtfra var tilfredsstillende.

Socialdemokratiet anså problemet for først og fremmest at hænge sammen med en manglende effektivisering af den administrative indsats og en manglende vilje til at indsætte de fornødne personaleressourcer. Når det kunne tage både 2 og 3 år at behandle en relativt almindelig asylsag, skyldtes det ikke mangler ved lovgivningen, men derimod, at den administrative indsats ikke fungerede godt nok.

Vi gav bl.a. i forbindelse med behandlingen af udlændingeloven i 1992 udtryk for, at vi ønskede, at der blev bragt orden i det administrative hus, inden man tog stilling til, om der også var behov for ændring af loven.

Som bekendt blev det såkaldte Per Sørensen-udvalg nedsat med den opgave først og frem-